

30. Vilati SE Csillagtúra

HREHUSS GYÖRGY (ÉS PAJA)

Mindenki tudja, hogy a vitorlásversenyzés nem a rajtlövessel kezdődik, hanem a csapat szellemi és a hajó technikai felkészítésével. A Csillagtúra sikeres teljesítéséhez még ennél is több kell, például némi meteorológiai előtanulmányok folytatása...

Bevallom, nem vagyok internetfüggő. Ezt a negatív tulajdonságomat Paja fiam is örökölte, de ha a Csillagtúráról van szó, már egy héttel előtte naponta többször is informál, melyik internetes előrejelzésen mit talált, Horváth Ákos mit mondott, Németh Lajos és Visy Karcsi bácsi előrejelzését figyeltem-e stb. Július 17-én, szombaton gyenge, de éjszakától viharos, akár 80-100 km/h-s szél lesz, szólt a fáma az idei verseny előtt.

Győztes és korelnök

Jubileumi Csillagtúra a Kishamis fedélzetéről.

A verseny kimenetelét döntően befolyásolja a rajthely jó megválasztása. Nem a kényelem döntött amellet, hogy báziskikötőnkből, Siófokról rajtoljunk, nem is sokszor volt erre korábban példa. Idén azonban az előrejelzéseket elemezve ezt már két nappal korábban eldöntöttük.

A zsűrivel másodperc pontosságú rajtidő-egyeztetés, hogy mikor engedhetjük el a kikötőcölöpöt, s végre 9.00-kor nekivágtunk a másfeles északi szélben ballonnal Révfülöpöt becserkészni. A jóslat bevált, a nyugati medencében frissebb üzemanyag várt ránk. Révfülöp 12.46, persze szigorúan a déli part felől megközelítve. Nyújtott takkú cirkálás a keleti medencébe, hogy a lehető legtávolabbi pontról induljunk neki az éjszakai navigációs pontnak. A cső után még egy

kicsit hegyeztünk Almádi felé, de már Zamárdi-felsőnél járva bölcs döntéssel beejtettünk Siófokra, mert láttuk, hogy az északi parton alig van szél. A Trami Füredről alig bírt kijönni, a Nagymágus az Öreghegy alól csak vánszorgott a piros csíkos ballonjával... Siófok 16.42, irány a navigációs pont, még ha kicsit várni is kell majd. Az Ezüstpart előtt járva felénk élez egy hajó. Alánk érve Litkey Farkyék harsányan köszöntenek: „Hamis, Hamis, Kishamis!” Jól esett... Már a cső előtt nagyon legyen-gült a szél, ebben haulzolgattunk a navigációs pont felé egy 11 m-es OD-dal. Igen jókor hagytuk el Ti-

hanyt, mert a minket követőknek ez már nemigen sikerült, egyre kisebbnek láttuk őket a horizonton.

Már Akalinál jártunk, amikor a nap lement. Pásztó Péternek talán legkedvesebb versenye a Csillagtúra volt,

hisz 1979-ben és 1980-ban is a kupát őrizhette. Hamvainak július 5-i búcsúztatóján elmondtam, hogy „...búcsúvirágainkat kívánságod szerint a Balatonba helyezük.” E gondolatoknak a naplementében eleget téve lassítva haladtunk

a navigációs ponthoz, hogy 21.00 órára érjünk oda. Természetesen a hagyományoknak megfelelően felszolgálásra került egy kis vörösbor némi

”
A verseny kimenetelét döntően befolyásolja a rajthely jó megválasztása.
 ”

sajttal. Tíz hajó társaságában lendületből vettük a villogó Szövi II-t. Révfülöpig friss szélben jól csúszott a hajó hol reacherrel, hol genakkerrel, de onnan Badacsonyig kínládás következett. Felváltva kis északi és kis déli pöffök, közöttük meg az árvaszűnyogos pöffök, na ezek voltak a legroszszabbak, akárcsak a Kékszalagon. Amúgy sem voltunk feldobva a helyzettől, az egész napos perzselő meleg miatt, és annak biztos tudatában, hogy nemsokára nyakunkon egy óriási vihar, ez az érzés csak fokozódott, sőt már-már az önvád marcangolt:

jobb lett volna Révfülöpnél visszafordulni a biztos kétszeri jelentkezés miatt. A badacsonytomaji templomot már elhagyva végre élnékülni kezdett a vihar előszele, amivel Badacsonyt még teljes taklival tudtuk venni 00.25-kor. Reacher beteker, fock fel, kettes reff, reacher bemene-kítése lee oldalon a Balatonból a kajütbe: ez a már hatos szélben sportos volt. A kétreffes grószt csak Révfülöpig bír-

tuk, onnan már csak a fock repített. A navigációs pont másodpercre pontosan villogott, így nem okozott gondot megtalálni (02.05) csak az erős hetes szél, meg a hullámai lettek volna kisebbek. A cső végén szembejöttek az óriási hármashullámok, csak úgy járt le-fel a hajó orra, mintegy 4 métert. Egy kis sebességnövelés érdekében a grósz két reffel vissza, de nem bírtuk sokáig, megint csak egy szál fockkal próbáltunk Almádiba menni. Nem bírtuk tartani az öreghegyi spiccet, onnan bejutni Almádiba a 70 km/óra feletti lökésekben ember- és hajópróbáló volt. Hát még a jelentkezés. A nagy szélzúgásban a kikötőt vagy 5 m-re kellett megközelíteni ordítva, hogy időt egyeztessünk, ez sikerült is 05.20-kor. Almádi sikeres elérésén túl párját ritkító, csodálatosan szép természeti jelenségek kárpótoltak minket azért, hogy akkor már jó néhány órája voltunk teljesen átázva,

”
...párját ritkító,
csodálatosan szép
természeti jelensé-
gek kárpótoltak
minket... ”

egy talpalatnyi száraz hely sem maradt már akkorra a hajón. A parttól akár néhány 10 méterre is igen komoly hullámok képződtek, melyek mindegyikének tetejét lekapta a szél és porozva szágul-

doztak a tavon tova. A felhők csodás játékokat űztek a napfelkeltében. Hol tinta volt az ég, hol fehér felhőfoszlányok repültek igen közel a víztükör felett. Volt, hogy két felhőszakadás között hajóztunk, és megúsztuk az esőt, bár sokat az sem rontott volna a helyzetünkön, mert alulról is épp elég vizet kaptunk. Füredig „békés” bőszelezés, érkezés 06.41-kor. Isten őrizz még egyszer Almádiba felcirkálni, belefér Alsóörs kétszer. Először 07.20-ra érünk oda, majd vissza Füredre egyre erősödő szélben. Közben olyan gerenda alakult ki a Bakony felett, amit kb. tízévente látni, tudtuk, nem piskóta lesz az, ami ki fog alóla fújni. Paja az árbocot féltve az egy szál fock terhelésétől, a fallt a csörlő után nyitott stopperrel kezében tartja, hempergünk, míg a kikötő előtt 150 méterrel a porzó vizes lökésekben

Foto: Kollár György

fock le, árboccal félszelezve fock III fel. Még jó, hogy előrelátóak voltunk, ugyanis ez a vitorla vagy 25 éve nem volt a Hamison szolgálatban, és már közel két évtizede nem is tartjuk a hajón. Most azonban kellett, többször is bő deckvízzel robogtunk az alig 7 m²-es vitorla alatt. Visszacirkálva Füredre 08.03, irány Alsóörs, érkezés 08.42-kor. Fock III alatt már békésebb volt a menet. Grósz két reffel és fock vissza, de rájöttünk, van még benne kakaó, minden vissza... Fürednél a cél előtt még előzzük az ugyancsak kis fockkal hajózó Kerecsent, és 09.21-kor befutunk. Kikötésünk kicsit izgalmasra sikerült, mert a horgonyunk a laza iszapban nem fogott semmit a 9,5 tonna lendületén...

Na, ezt is túléljük, nem csak az éjszakát, meg a hajnalt. Kézfogás, száritkozás, menetlevél-leadás. A parton csupa mosolygós, vidám arc, mintha egy gyenge szeles éjszakánk lett volna. Pedig pitymallás után egyfolytában pásztáztuk tekintetünkkel a vizet, kiket fedezünk fel, aggódtunk a többiek miatt, de ez felesleges volt, hiszen a reggeli fényekben is igen sok hajót láttunk fűrészelni Füred és Almádi között.

A nagy ellenfeleinket viszont a hősiessen kirtartó Trami kivételével nem láttuk. Az igazi megnyugvást Bajszai szolgáltatva a díjkiosztón, hogy két árbocötörésen és egy déli partra futáson kívül mindenki vagy befutott, vagy a kiállítás után bejelentkezett. A feszültség feloldásához hozzájárult még, hogy a begyűjtött 309 pontunk ismét elég volt a vándorkupa elnyeréséhez, 45 ponttal megelőzve az abszolút második helyezett 11 m-es OD-t. Győzelmünkhöz döntő volt a nappali könnyűszeles széltaktika.

Elismerésünk minden hajó csapatának, akik végigvitorlázták a jubileumi Csillagtúrát.

Köszönet Bajszinak, csapatának és a kikötői zsűriszolgálatoknak a verseny rendezésében teljesítettedért. Igazi meglepetés volt mindnyájunknak a két különdíj, köszönjük! Alig várjuk, hogy jövőre is jó rajtállomást keressünk. Addig is Hamis, Hamis, Hamis!

Megjegyzések a Csillagtúrához (vagy bármely más versenyhez)

Szép, júliusi hétvége, szombat kora délelőtti óra, egy hajóállomás (hogy melyik, nem számít) mólója. Horgászok, nézelődők, vitorlások a vízen, nyári meleg, kellemes keleti szél.

A nap a Vitorlás Csillagtúra 30. jubileumi versenyének napja. Ez talán az egyetlen olyan vitorlásverseny, amely nem a vízen, távol az érdeklődőktől, hanem a megjelölt kikötőkből vagy hajóállomásokról indul. A hozzátartozók, barátok, vendégek, látogatók közvetlenül részesei lehetnek egy olyan verseny rajtjának, ahol a résztvevők 24 órán keresztül küzdenek a jó helyezésekért.

Megérkeznek a szervezők. A friss keletiben különböző irányokból 8-10 hajó közelít az egymólós kikötőbe. A szél alatt horgászokat udvariasan tájékoztatják a mintegy fél óráig tartó eseményről, kérik, ezen idő alatt vegyék ki a készségeiket, mert a hajók valószínűleg ezen az oldalon szeretnének kikötni. Nem mindenki fogadja a kérést szívesen, szó nélkül. Sőt, akadnak, akik indulatosan elküldenek melegebb éghajlatra. Látván, hogy a horgásztársak elkezdnek pakolni, és a hajók érkeznek, kötnek ki, azért morgolóadás közben csak szabaddá válik a partszakasz.

Papírmunka, dokumentációk ellenőrzése, rég nem látott társak üdvözlése, érdeklődők kérdéseire válaszolás, várható szélviszonyok megbeszélése, utolsó ellenőrzések a hajó felszerelésében...

Figyelem, 10 perc múlva rajt! A mólón egyre több ember, mozgalmassá válik, megpezsduél az élet. Figyelem, 5 perc múlva rajt! A hajón különböző utasítások, mindenki dolgozik, a lobogó vitorlák hangja egyre erősödik. Néhány hajón a személyzet öltözéke az időjárásnak (de nem egy verseny rajtjának) megfelelően fűrdónadrág. Ahogy közeledik a rajt ideje, többen inget, pólót, nadrágot, sapkát vesznek fel. A fűrdónadrágosok közben még az éjszaka elfogyasztott whiskyről beszélgetnek...

Figyelem, 1 perc múlva rajt! Halkan, de célzottan elhangzik egy felszólítás: kérjük a versenyzőket, hogy a versenyt és sporttársakat tiszteljék meg azzal, hogy a rajtnál és a befutásnál megfelelően felöltözve, kulturáltan viselkednek. Van, aki nem érti, vagy nem akarja érteni, miről is beszélek. De van, aki gratulál: nagyon helyes, teljesen igazad van.

Figyelem, 5; 4; 3; 2; 1: rajt! Jó szelet! Mindenki nagy izgalomban a lehető leggyorsabban próbálja elkötni a hajóját, tiszta szelet fogni, és teljesíteni az egynapos versenyt. Némi kezdeti zűrzavar után a hajók dagadó vitorláikkal egyre távolabb kerülnek.

A horgászok visszaülnek a helyükre, az érdeklődők még integetnek, majd elcsendesedik a kikötő. Nézem a távolodó hajókat, és gondolkodom...

Böhm László (ELMŰ SE, Alsóörs)